

การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1 - 2

A Development of the Essential Emergency Department Nurse's Competency in the Trauma Center Hospital Level 1-2

ระวีวรรณ ยี่สุนแก้ว* สุนทรา โตบัว**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 กลุ่มตัวอย่างคือ พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทำงานแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน 1 ปีขึ้นไปจากโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุระดับ 1 - 2 จำนวน 26 แห่ง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โรงพยาบาลร้อยละ 50 ได้จำนวน 272 คน ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินมีดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อร่างกรอบสมรรถนะ 2) สร้างแบบประเมินสมรรถนะ 3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน 4) นำแบบประเมินสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นไปใช้ 5) สร้างเกณฑ์ปกติ และแปลผลของคะแนนจากการใช้แบบประเมินสมรรถนะ และ 6) เขียนคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะโดยให้หัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินทำการประเมินสมรรถนะของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการ และพยาบาลระดับปฏิบัติการประเมินตนเอง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 มีลักษณะการวัดคะแนนแบบรูบริค แบ่งพฤติกรรมสมรรถนะออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 4 สมรรถนะ มีจำนวนข้อทั้งหมด 31 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉิน 15 ข้อ 2) ด้านการบริหารจัดการ 7 ข้อ 3) ด้านจริยธรรมและกฎหมายวิชาชีพ 5 ข้อ และ 4) ด้านบุคลิกภาพ 4 ข้อ

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน พบว่า มีความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากผลความสอดคล้องของการตัดสินใจจากผู้เชี่ยวชาญ ค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับจากหัวหน้าหรือรองหัวหน้าประเมิน และพยาบาลวิชาชีพประเมินตนเอง เท่ากับ .951 และ .937 ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน โดยพิจารณาจากผลความสอดคล้องของการประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการ ระหว่างหัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาล และพยาบาลระดับปฏิบัติการเป็นผู้ประเมินตนเอง ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.61$) 3เกณฑ์ในการแปลผลสมรรถนะ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี (90-93 คะแนน) ระดับพอใช้ (72-89 คะแนน) และระดับควรปรับปรุง (45-71 คะแนน)

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะ, พยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

* นิสิตสาขารั้วและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Abstract

The purpose of this research was to develop the essential competency assessment instrument for nurses in the emergency department of level 1-2 trauma center hospitals. The sample were 272 registered nurses who had at least one year in nursing experience from 26 emergency department of level 1-2 trauma center hospitals. By using simple random sampling, the sample was 50% from each hospital. There were 6 steps of the development process of the instrument as the followings: 1) review of related documents and researches to create a framework of the competency, 2) creating the competency assessment form, 3) verifying the quality of the instrument, 4) use of the created assessment form, 5) creating normal criteria for the result interpretation, 6) interpreting the competency assessment results and creating a guideline for using the competency assessment form. The developed instrument was used by head nurses or subhead nurses to assess the competency of practical nurses at the emergency department and by the practical nurses for their self competency assessment.

The results were as the followings:

- 1) The essential competency assessment form for nurses in the emergency department of level 1-2 trauma center hospitals was in Rubric's scale by classifying the competency behaviors into 3 levels. It consisted of 4 competency aspects with the total of 31 items: 1) Emergency Nursing Practice aspect (15 items), 2) Management aspect (7 items), 3) Professional Ethics and Laws aspect (5 items) and 4) Personality aspect (4 items).
- 2) The quality of the instrument was verified using content validity by the experts. The reliability using the Cronbach Alpha Coefficient of the competency assessment form for head nurses or subhead nurses and the self competency assessment form were .951 and .937 respectively. Inter-rater reliability was tested using Pearson Product Moment Correlation Coefficient and the result was positively related ($r=0.621$).
- 3) The criteria for the result interpretation were set to classify 3 levels of the competency: Good (90-93 points), Fair (72-89 points) and Poor (45-71 points).

Keywords: a development of competency, emergency department nurse.

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเจ็บป่วยฉุกเฉินเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตเป็นอันดับ 1 เกือบทุกประเทศทั่วโลก' จากการวิเคราะห์สถานการณ์เจ็บป่วยฉุกเฉินของคนไทยล่าสุดในปี 2547 มีผู้ป่วยฉุกเฉินเข้ารับการรักษารวมในโรงพยาบาลทั่วประเทศปีละ 12 ล้านครั้ง และเมื่อพิจารณาจากอัตราการตายจากอุบัติเหตุและเป็นพิษต่อประชากรหนึ่งแสนคนในปี 2547 พบว่า มีอัตราการตายต่อประชากรหนึ่งแสนคนเท่ากับ 58.9 ซึ่งคิดเป็นผู้เสียชีวิต 36,855 คน จากข้อมูลของสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข 2547 จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปัญหาทางอุบัติเหตุและการเป็นพิษ ซึ่งเป็นการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ที่ทำลายสุขภาพและส่งผลให้เกิดอัตราการเสียชีวิตอยู่ในระดับสูง

จากปัญหาและความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุดังกล่าว ทำให้รัฐบาล สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กระทรวง

สาธารณสุข โรงพยาบาลระดับสูงกว่าตติยภูมิ และระดับตติยภูมิ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญกับการป้องกัน และการดูแลรักษาผู้ป่วยอุบัติเหตุ จึงได้มีการดำเนินการจัดตั้งโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุขึ้น โดยจัดตั้งโรงพยาบาลระดับสูงกว่าตติยภูมิ (ระดับ 1) และ ระดับตติยภูมิ (ระดับ2) ทั่วประเทศทั้งหมด 28 โรงพยาบาล ทั้งนี้เนื่องจากโรงพยาบาลเหล่านี้ มีสมรรถนะให้การดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุที่มีอาการหนัก และมีบุคลากรที่ทางกระทรวงสาธารณสุขที่มีความจำเป็นในการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ โดยเฉพาะแพทย์ พยาบาล การดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ ในโรงพยาบาลเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการรอดชีวิตของผู้ป่วยอุบัติเหตุ

แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นหน่วยงานที่สำคัญมากแห่งหนึ่งของโรงพยาบาล ในการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นด่านแรกที่ต้องให้บริการด้านการรักษาพยาบาล ผู้ป่วยบาดเจ็บจากอุบัติเหตุและ

ผู้ป่วยกะทันหันที่มีอาการเฉียบพลัน อยู่ในภาวะวิกฤต ที่ต้องได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอด 24 ชั่วโมง กตัญญู นาคชุ่ม² ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในหน่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จะมีทุกประเภททั้งอุบัติเหตุ และผู้ป่วยอายุรกรรม ศัลยกรรม ศัลยกรรมกระดูก มารดา ทารก และจิตเวช ทั้งผู้ป่วยที่รู้สึกตัวดี กึ่งรู้สึกตัว และไม่รู้สึกรู้ตัว นอกจากนี้ผู้ที่มารับบริการที่แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ต้องการการรักษาทันที อย่างเร่งด่วน หรือสามารถตรวจได้ จากความหลากหลายของผู้ป่วยที่มารับบริการนี้ทำให้พยาบาลที่ทำงานอยู่แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินจึงต้องมีความรู้ความสามารถที่หลากหลายด้วย

กุลวดี อภิชาติบุตร และสมใจ ศิริกลม³ ได้กล่าวถึงการประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้บริหารทราบถึงระดับสมรรถนะของพยาบาล นำข้อมูลไปพัฒนาสมรรถนะ และการประเมินเป็นการกระตุ้นให้พยาบาลมีความตื่นตัวรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ รวมถึงการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะที่เหมาะสม การสร้างแบบประเมินสมรรถนะที่มีคุณภาพจะทำให้สามารถสะท้อนถึงความสามารถของบุคคลได้ตรงตามสภาพจริง จากการวิเคราะห์แบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ พบว่ายังไม่มีมีการกำหนดแบบประเมินสมรรถนะเฉพาะสำหรับพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินสำหรับโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุระดับ 1-2 มีแต่การกำหนดสมรรถนะของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินในโรงพยาบาลระดับชุมชน หรือโรงพยาบาลรัฐ โดยสมรรถนะที่กำหนดขึ้นดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือครอบคลุมสมรรถนะของโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ซึ่งมีขีดความสามารถในการดูแลผู้ป่วยในระดับสูง ทั้งทางด้านเครื่องมือในการทำการรักษาโรค ความครบครันของแพทย์เฉพาะทาง และความแตกต่างของผู้ป่วยที่มารับบริการที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความรุนแรงของความเจ็บป่วย และความซับซ้อนของโรคที่มีมากกว่า พยาบาลที่ทำงานในโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุจึงต้องมีสมรรถนะและความสามารถในการดูแลผู้ป่วยที่แตกต่างกันจากโรงพยาบาลระดับอื่น นอกจากนี้บางสมรรถนะที่กำหนดขึ้นไม่มีความเฉพาะถึงสมรรถนะ หรือความสามารถของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินอย่างแท้จริง พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะหลัก ยังไม่ครอบคลุมในประเด็นเหล่านั้น วิธีการให้คะแนนไม่เหมาะสมทำให้ผู้ประเมินไม่สามารถตัดสินระดับสมรรถนะได้อย่างถูกต้อง และเกณฑ์ในการตัดสินว่าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีสมรรถนะอยู่ในระดับใดไม่เป็นมาตรฐาน ส่งผลให้ผลการ

ประเมินบางครั้งขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้ประเมินเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถประเมินสมรรถนะที่แท้จริงของบุคคลนั้นๆ ได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มีแนวคิดที่จะศึกษาและสร้างแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุระดับ 1-2 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ โดยใช้การประเมินพฤติกรรมการทำงานของบุคคล เพื่อบ่งบอกถึงระดับสมรรถนะในแต่ละด้านว่าอยู่ในระดับใด ทั้งจากการประเมินตนเอง หรือจากการให้บุคคลอื่นเป็นผู้ประเมิน ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้ถูกประเมิน ส่งผลให้สามารถสร้างเสริมความสามารถของสมรรถนะแต่ละบุคคลได้อย่างถูกต้อง โดยเพิ่มเติมความสามารถ ทั้งทางด้านความรู้และทักษะในสมรรถนะด้านที่มีอยู่ในระดับต่ำ ผักผ่อนสมรรถนะด้านที่ขาดความชำนาญ และพัฒนาสมรรถนะที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มระดับสูงขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของพยาบาลมีประสิทธิภาพ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ และเพื่อดูแลชีวิตผู้ป่วยให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

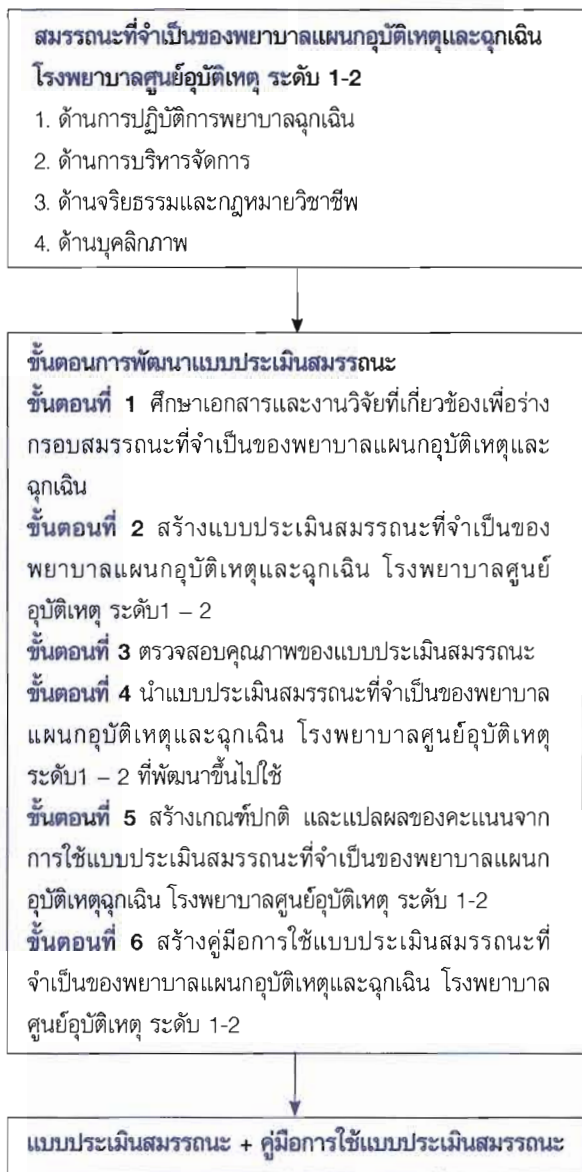
เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ

1. เพื่อสร้างแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2
3. เพื่อสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2
4. เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 มีวิธีการดำเนินการวิจัย 6 ขั้นตอน ดังแสดงในกรอบแนวคิดการวิจัยข้างล่างนี้

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ประชากร คือ พยาบาลวิชาชีพแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการสังกัดโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1 และระดับ 2 จำนวน 27 แห่ง จำนวน 694 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการสังกัดโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1 และ ระดับ 2 จำนวน 26 แห่ง (ยกเว้นโรงพยาบาลศิริราชเนื่องจากมีแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินแบ่งออกเป็น 2 พื้นที่ คือ พื้นที่ของการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ และพื้นที่ของผู้ป่วยที่ไม่ใช่อุบัติเหตุ ทำให้ไม่สามารถใช้แบบประเมินดังกล่าวในการเก็บข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากแบบประเมินดังกล่าวนี้สร้างขึ้นสำหรับพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่ใช้การดูแลผู้ป่วยทั้งผู้ป่วย

อุบัติเหตุและไม่ใช่อุบัติเหตุ) และทำการคัดเลือกพยาบาลระดับปฏิบัติการที่มีประสบการณ์ทำงานแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน 1 ปี ขึ้นไป โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโรงพยาบาลร้อยละ 50 ได้พยาบาลวิชาชีพจำนวนประมาณ 350 คน โดยให้หัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินทำการประเมินสมรรถนะของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการและพยาบาลระดับปฏิบัติการประเมินตนเอง แต่หลังจากทำการเก็บข้อมูลได้แบบประเมินตอบกลับมาสมบูรณ์จำนวน 27 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.71 ของแบบประเมินที่ส่งไปทั้งหมด ซึ่งคิดเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 272 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะใช้แนวคิดโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีครบรายถึงพฤติกรรมสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่แตกต่างกัน 3 ระดับ ส่วนเนื้อหาในการประเมินใช้การทบทวนวรรณกรรมโดยประกอบด้วยสมรรถนะทั้งหมด 4 ด้าน มีข้อรายการสมรรถนะ 31 ข้อคือ 1) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉินจำนวน 15 ข้อ 2) ด้านการบริหารจัดการจำนวน 7 ข้อ 3) ด้านจริยธรรมและกฎหมายวิชาชีพจำนวน 5 ข้อ 4) สมรรถนะด้านบุคลิกภาพจำนวน 4 ข้อ

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อร่างกรอบสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โดยทบทวนเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน สมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เพื่อร่างกรอบสมรรถนะ ได้กรอบสมรรถนะ 4 องค์ประกอบ แล้วกำหนดนิยามของสมรรถนะแต่ละสมรรถนะ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ประกอบด้วย 4 รายการสมรรถนะ ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉิน ประกอบด้วย 3 สมรรถนะย่อย คือ

1.1 การประเมินอาการในภาวะฉุกเฉิน ประกอบด้วยข้อรายการสมรรถนะ จำนวน 5 ข้อ คือ 1) การซักประวัติและตรวจร่างกาย 2) การจำแนกความรุนแรง (Triage) ของอาการผู้ป่วย 3) ประเมินอาการผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะช็อกจากปริมาณสารน้ำในร่างกายไม่เพียงพอ (Hypovolemic Shock) 4) ประเมินอาการผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะช็อกจากการทำงานของหัวใจผิดปกติทำให้การสูบฉีดเลือดลดลง (Cardiogenic Shock) 5) ประเมินอาการผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะช็อกจากสาเหตุอื่น คือ ภาวะติดเชื้อในร่างกาย

อย่างรุนแรง (Septic Shock) ภาวะแพ้อย่างรุนแรง (Anaphylaxis Shock) และภาวะช็อกจากความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง (Neurogenic Shock)

1.2 ทักษะและการปฏิบัติการพยาบาลในภาวะวิกฤติและฉุกเฉิน ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะ จำนวน 7 ข้อ คือ 1) การกำหนดปัญหา ข้อวินิจฉัยการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล 2) ตรวจวัด ประเมินความผิดปกติของสัญญาณชีพ 3) ประเมินคลื่นหัวใจไฟฟ้าที่ผิดปกติที่ต้องให้การรักษารายอย่างเร่งด่วน 4) ทำคลอดฉุกเฉินในรายที่คลอดปกติ เป็นผู้ช่วยแพทย์ ทำคลอดในรายที่มีภาวะแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์และคลอด 5) การปฏิบัติการพยาบาล 6) ช่วยเหลือแพทย์ในการทำหัตถการฉุกเฉิน 7) ทักษะในการใช้งาน และการดูแลรักษาอุปกรณ์ในหน่วยงาน

1.3 การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะ จำนวน 3 ข้อ คือ 1) ทำการเปิดทางเดินหายใจให้โล่ง 2) ทำการกดนวดหัวใจภายนอกทรวงอก (External Cardiac Massage) 3) ใช้เครื่องช็อกหัวใจไฟฟ้าได้เหมาะสมกับคลื่นหัวใจไฟฟ้าที่แสดง

สมรรถนะที่ 2 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 3 สมรรถนะย่อย คือ

2.1 การติดต่อสื่อสารและประสานงาน ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 3 ข้อคือ 1) เขียนบันทึกการพยาบาล 2) ติดต่อประสานงานกับบุคลากรในทีมการพยาบาล 3) ให้ข้อมูลผู้ป่วยและญาติ

2.2 การจัดการบริการฉุกเฉิน ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 3 ข้อ คือ 1) บริหารจัดการพื้นที่ใช้งานในหน่วยงาน 2) บริหารจัดการเตรียมความพร้อมเครื่องมือ และอุปกรณ์ 3) บริหารจัดการผู้ป่วยในการเข้ารับการรักษา

2.3 การส่งต่อผู้ป่วย ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 1 ข้อ คือ การส่งต่อผู้ป่วย

สมรรถนะที่ 3 สมรรถนะด้านจริยธรรมและกฎหมาย ประกอบด้วย 2 สมรรถนะย่อย คือ

3.1 การพยาบาลผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับคดีความ ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะ จำนวน 3 ข้อ คือ 1) การจดบันทึกการพยาบาล 2) การบันทึกหลักฐานของผู้ป่วย 3) การให้คำปรึกษาผู้ป่วยและญาติ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคดีความ

3.2 คุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วยข้อรายการสมรรถนะจำนวน 2 ข้อคือ 1) ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยโดยคำนึงถึงหลักศีลธรรมและจริยธรรมทางการพยาบาล 2) การดูแลผู้ป่วยโดยยึดถือสิทธิผู้ป่วยเป็นหลัก

สมรรถนะที่ 4 สมรรถนะด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย 4

สมรรถนะย่อย คือ

4.1 ภาวะผู้นำ ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะ จำนวน 1 ข้อ

4.2 การตัดสินใจ ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 1 ข้อ

4.3 การแก้ปัญหา ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 1 ข้อ

4.4 การทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย ข้อรายการสมรรถนะจำนวน 1 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยตรวจสอบความสอดคล้องของรายการสมรรถนะของแบบประเมินสมรรถนะทั้ง 31 ข้อ พบว่า รายการสมรรถนะของแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่สร้างขึ้นจำนวน 31 ข้อ มีความเห็นสอดคล้องกันมากกว่าร้อยละ 50 ทุกข้อ (IOC > .50) แสดงว่า แบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีความตรงเชิงเนื้อหา

การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง

1. ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน นำแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ไปทดลองใช้กับพยาบาล จำนวน 22 คน แล้วนำข้อมูล ที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับจากหัวหน้าหรือรองหัวหน้าประเมิน และพยาบาลวิชาชีพประเมินตนเอง เท่ากับ .951 และ .937 ตามลำดับ และพิจารณาปรับข้อที่ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับต่ำลงให้มีความชัดเจนมากขึ้น จากผลการประเมินทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีจำนวนทั้งหมด 4 ข้อ

2. ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน นำข้อมูลที่ได้จากการนำแบบประเมินสมรรถนะไปใช้กับกลุ่มทดลองใช้ จำนวน 22 คน มาหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน โดยวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการระหว่างหัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินในการประเมินพยาบาลระดับปฏิบัติการและพยาบาลระดับปฏิบัติการเป็นผู้ประเมินตนเอง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จำแนกรายข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .413 ถึง .949 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางถึงสูง แสดงว่า ผลการประเมินสมรรถนะแต่ละข้อที่ได้จากหัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินและพยาบาลระดับปฏิบัติการมี

ความสัมพันธ์สอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ที่พัฒนาขึ้นไปใช้

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบประเมินสมรรถนะกับพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 จำนวน 272 คน มาหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน โดยวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการประเมินสมรรถนะ พยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการระหว่างหัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินในการประเมินพยาบาลระดับปฏิบัติการ และพยาบาลระดับปฏิบัติการเป็นผู้ประเมินตนเอง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมทั้งฉบับเท่ากับ .621 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง

ขั้นตอนที่ 5 สร้างเกณฑ์ปกติ และแปลผลของคะแนนจากการใช้แบบประเมินสมรรถนะ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 จำนวน 272 คน มาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลการประเมินของหัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่ทำการประเมินพยาบาลระดับปฏิบัติการมาคิดเป็นคะแนนรวมทั้งฉบับตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ นำคะแนนที่ได้มาปรับเป็นคะแนน T - ปกติมาวิเคราะห์หาเกณฑ์ปกติ สรุปเกณฑ์การแปลผลสมรรถนะได้ดังนี้

ระดับสมรรถนะ	ช่วงคะแนน				ระดับคุณภาพ
	คะแนนดิบ (เต็ม 93 คะแนน)	ร้อยละ	เปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR)	T-Score	
3	90 - 93	96.77 - 100	80.88 - 97.79	58.20 -70.13	ดี
2	72 - 89	77.42 - 96.76	20.77 - 92.27	41.81 -58.19	พอใช้
1	45 - 71	48.39 - 77.41	0.18 - 20.76	20.951-41.80	ควรปรับปรุง

ขั้นตอนที่ 6 สร้างคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะ

คู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะ ประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้ คือ 1) คำชี้แจง 2) วิธีการใช้แบบประเมินสมรรถนะ 3) การตรวจให้คะแนนและการแปลผลคะแนนของแบบประเมินสมรรถนะ 4) ตัวอย่างการใช้แบบประเมินสมรรถนะแล้วนำคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะและแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ที่ใช้แบบประเมิน 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าหรือรองหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จำนวน 3 คน พยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการ จำนวน 3 คน และโดยทำการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเกี่ยวกับการใช้แบบประเมิน และคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะ ผลการสัมภาษณ์พบว่า แบบประเมินสมรรถนะและคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะ มีคุณภาพในด้านความเป็นปรนัย ความมีประสิทธิภาพ ความยุติธรรม และความสะดวกในการนำไปใช้

การอภิปรายผล

1. การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2

ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดที่

เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน แล้วกำหนดขอบเขต และกำหนดองค์ประกอบแต่ละสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกุลยา ตันติผลาชีวะ⁴ ได้กล่าวถึงสมรรถนะงานหรือแต่ละวิชาชีพเป็นสิ่งที่มิได้มีการกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความจำเป็นของวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม วิธีการที่จะได้มาซึ่งสมรรถนะของวิชาชีพหนึ่งหรืองานหนึ่งๆ มีหลายวิธี การเลือกใช้วิธีใดก็ให้พิจารณาตามความเหมาะสม และโดยวิธีการกำหนดสมรรถนะโดยการวิเคราะห์ตามหลักการทฤษฎี และตำราที่เกี่ยวข้องก็เป็นวิธีที่นิยมนำมาใช้

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนก อุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการดูแลรักษาและการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย การวัดและประเมินผลการศึกษา รวม 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาว่าแบบประเมินมีความสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวัดหรือไม่ ความชัดเจนของภาษา และการเรียงระดับพฤติกรรมที่เหมาะสม พบว่า รายการสมรรถนะของแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและ

ฉุกเฉิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 31 ข้อ มีความเห็นสอดคล้องของ ผู้เชี่ยวชาญมากกว่าร้อยละ 50 ทุกข้อ (IOC > .50) แสดงว่า แบบ ประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญธรรมมี ดะชัย⁶ โดยได้พัฒนาแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูได้มีการตรวจสอบคุณภาพด้านความ ตรงเชิงเนื้อหาโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน โดยตรวจสอบ ความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับองค์ประกอบที่ใช้ใน การประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาวิชาชีพ ครู โดยคำนวณหาค่า IOC ที่มีค่า มากกว่า .50 ขึ้นไป ถือว่าข้อ รายการวัดได้สอดคล้องกับองค์ประกอบ/ประเด็นการประเมิน

การหาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยนำแบบ ประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาล ศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ไปทดลองใช้ กับพยาบาล จำนวน 22 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สัมประ สรพันธ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้ง ฉบับจากหัวหน้าหรือรองหัวหน้าประเมิน และพยาบาลวิชาชีพ ประเมินตนเอง เท่ากับ .951 และ .937 ตามลำดับ ซึ่ง Burns and Grove⁷ ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินค่าความเที่ยงของเครื่องมือ หาก ค่าความเที่ยงเข้าใกล้ 1 แสดงว่า เครื่องมือมีความเที่ยงสูง และ การประเมินเครื่องมือใหม่ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นควรมีค่าความเที่ยง .70 ขึ้น ไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า แบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนก อุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีความเที่ยงสูง

การหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ จากการใช้แบบประเมินสมรรถนะกับพยาบาลแผนกอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 จำนวน 272 คน มาวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการประเมินสมรรถนะพยาบาล แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินระดับปฏิบัติการ ระหว่างหัวหน้าหรือ รองหัวหน้าพยาบาลในการประเมินพยาบาลระดับปฏิบัติการ และ พยาบาลระดับปฏิบัติการเป็นผู้ประเมินตนเอง โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สห สัมพันธ์รวมทั้งฉบับ เท่ากับ .621 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำถึงระดับ ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่ง กัลยา วานิชย์บัญชา⁷ ได้ อธิบายเกณฑ์ในการให้ความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ได้ ไว้ว่า ถ้าค่า r เป็นบวก แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความ สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้า X และ Y จะลดลงด้วย และถ้า ค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก ซึ่ง

แสดงว่าแบบประเมินดังกล่าวมีความเที่ยงระหว่างผู้ประเมินด้วย แต่จากการศึกษาของ ปราณี สงวนชื่อ⁸ ซึ่งได้พัฒนาแบบประเมิน การปฏิบัติงานสำหรับพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย ของรัฐ ได้วิเคราะห์หาความสอดคล้องของการประเมินของแบบ ประเมินการปฏิบัติ งานที่สร้างขึ้น โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจงจาก 3 หอผู้ป่วย ในโรงพยาบาลรามธิบดี ให้ หัวหน้าและผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยในแต่ละหอผู้ป่วย ประเมิน พยาบาลวิชาชีพคนเดียวกันในหอผู้ป่วยของตน เพื่อทดสอบว่า หัวหน้าหน่วยและผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยประเมินผู้ปฏิบัติงานไม่แตก ต่างกันโดยใช้ t -test ผลการทดสอบพบว่า หัวหน้าหน่วยและผู้ช่วย หัวหน้าหน่วยประเมินผู้ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และจากการ ศึกษาของ ชนิษฐา แสงไตรรัตน์บุญ⁹ ซึ่งพัฒนาแบบประเมิน สมรรถนะพยาบาลประจำการห้องผ่าตัดสูตินรีเวชกรรม แบบ ประเมินมีจำนวน 3 ชุด นำไปให้พยาบาลประจำการประเมิน ตนเอง หัวหน้าห้องผ่าตัดและพยาบาลผู้ร่วมงาน โดยใช้แนวคิด การประเมินแบบ 360 องศา นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสหสัมพันธ์ ของตัวแปรแต่ละตัวแปร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน แสดงออกในรูปเมตริกสหสัมพันธ์ พร้อมทั้งทดสอบความมี นัยสัมพันธ์ของเมตริกสหสัมพันธ์ นำตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์กับ ตัวแปรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ไปสกัดตัวประกอบ (Factor Extraction) ด้วยวิธีตัวประกอบหลัก (Principal Component Factor Analysis) หมุนแกนตัวประกอบหลักแบบออร์โธกอนอล (Orthogonal) ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ของแบบ ประเมินโดยรวมระหว่างการประเมินด้วยตนเองกับการประเมิน โดยหัวหน้าห้องผ่าตัดไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนการประเมินด้วย ตนเองกับการประเมินโดยพยาบาลผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กันทาง บวกในระดับต่ำ และการประเมินระหว่างหัวหน้าห้องผ่าตัดกับ พยาบาลผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งจาก การศึกษาเรื่องความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินจากการใช้แบบ ประเมินฉบับเดียวกันนี้ ให้ผลความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น หากมีการนำแบบประเมินไปใช้เพื่อประเมินการทำงาน ควรใช้การ ประเมินเพียงบุคคลเดียวโดยอาจให้พยาบาลเป็นผู้ประเมินตนเอง หรือหัวหน้าประเมินพยาบาลที่อยู่ใต้บังคับบัญชา เพียงอย่างใด อย่างหนึ่ง เนื่องจากหากประเมินร่วมกัน ผลการประเมินอาจเกิด ความคลาดเคลื่อนด้วย หรืออาจใช้แบบประเมินสมรรถนะร่วมกับการ ประเมินด้วยวิธีอื่นด้วย เพื่อให้ผลการประเมินสมรรถนะออก มาตรงกับระดับความสามารถของบุคคลนั้นมากที่สุด

ข้อสรุป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการนำแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาล

แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์อุบัติเหตุ ระดับ 1-2 ไปใช้ ควรใช้ในการประเมินสมรรถนะการทำงานพยาบาลประจำปี และก่อนการใช้แบบประเมินครีษาคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะให้เข้าใจและปฏิบัติตามคู่มือการใช้แบบประเมินสมรรถนะ เพื่อให้ผู้ใช้แบบประเมินสมรรถนะเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย และมีความเข้าใจในการใช้แบบประเมิน และวิธีการประเมิน รวมทั้งการแปลผลที่ถูกต้อง ที่ตรง

2. แบบประเมินสมรรถนะพยาบาลฉบับนี้ใช้การหาค่าเกณฑ์ปกติ T มาแปลผลคะแนน

ดังนั้น การนำแบบประเมินไปใช้ จึงสามารถใช้ในช่วงที่มีการพัฒนาแบบประเมินขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ประมาณ 5 ปี เนื่องจากเมื่อเวลาผ่านไปสมรรถนะของพยาบาลอาจมีการเปลี่ยนแปลงอาจทำให้เกณฑ์ที่ใช้อยู่เดิมไม่สามารถนำมาใช้ประเมินสมรรถนะพยาบาลได้

3. ผู้บริหารควรนำผลที่ได้จากการประเมินสมรรถนะของ

พยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินไปใช้ในการจัดอบรมหรือสอนเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มเติมสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินในด้านที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการนำแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ฉบับนี้ ไปใช้จริง ว่ามีปัญหาหรือข้อจำกัดในการนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร เพื่อการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรมีการศึกษา และพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินในสมรรถนะด้านอื่นๆเพิ่มเติม นอกเหนือจากงานวิจัยฉบับนี้ เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ดังนั้นจึงมีบางสมรรถนะซึ่งไม่ได้นำมาใช้ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เช่น ด้านวิชาการ ด้านการวิจัย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

1. มงคล ณ สงขลา. กรมผ่านร่างพร.บ.แพทย์ฉุกเฉินของ สธ. ในเกาะสถานการณ์สาธารณสุข (Online). http://www.moph.go.th/show_hotnew.php?idHot_new=4674, 12 ตุลาคม 2551.
2. กัญชลี นาคชุ่ม. การวิเคราะห์ตัวประกอบคุณภาพบริการตามความคาดหวังของผู้ป่วยแผนกอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาล ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2546.
3. กุลวดี อภิชาติบุตร และ สมใจ ศิริกมล. สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ. พยาบาลสาร . 2548; 32 (ตุลาคม - ธันวาคม): 7 – 24.
4. กุลยา ตันติผลาชีวะ. การพัฒนารูปแบบการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเน้นชุมชนสำหรับนักศึกษาพยาบาล: วิธีใช้สมรรถนะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532.
5. ปุณยศรี สัม เต็มชัย. การพัฒนาแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2546.
6. Burns, N. and Grove, S. The practice of nursing research: conduct, critique and utilization. (4 th ed). Philadelphia: W.B. Saunders Company 2001.
7. กัลยา วานิชย์บัญชา. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2544.
8. ปราณิ สงวนชื่อ. การพัฒนาแบบประเมินการปฏิบัติงานสำหรับพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2547.
9. ชนิษฐา แสงไธรัตน์กุล. การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะของพยาบาลประจำการห้องผ่าตัดสูติรีเวชกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2548.